

II OSK 2462/14, Otwarty charakter katalogu celów uzasadniających wydanie pozwolenia na broń. Brak posiadania licencji Polskiego Związku Strzelectwa Sportowego na uprawianie strzelectwa sportowego i patentu a ustanie okoliczności faktycznych stanowiących podstawę pozwolenia na broń. - Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie

Wyrok

**Naczelnego Sądu Administracyjnego w
Warszawie**

z dnia 15 czerwca 2016 r.

II OSK 2462/14

Otwarty charakter katalogu celów uzasadniających wydanie pozwolenia na broń. Brak posiadania licencji Polskiego Związku Strzelectwa Sportowego na uprawianie strzelectwa sportowego i patentu a ustanie okoliczności faktycznych stanowiących podstawę pozwolenia na broń.

TEZA aktualna

Przepis art. 10 ust. 1 ustawy z 1999 r. o broni i amunicji jako jedną z przesłanek wydania pozwolenia na broń wskazuje "ważną przyczynę posiadania broni". Ustawodawca w ust. 3 art. 10 wskazał, jakie przyczyny uważa się za "ważne", z tym, że posłużył się tym przepisem sformułowaniem "w szczególności", co z kolei oznacza, że katalog przyczyn stanowiących "ważną przyczynę posiadania broni" jest katalogiem otwartym. Trzeba także mieć na względzie, że w ust. 2 art. 10 wymieniono w jakim celu wydaje się pozwolenie na broń. Ustawodawca również w tym przepisie posłużył się sformułowaniem "w szczególności", co oznacza, że katalog celów, uzasadniających wydanie pozwolenia na broń, także jest katalogiem otwartym. Rozstrzygając sprawę organ odwoławczy stwierdzając, że skoro osoba

nie ma licencji, to znaczy, że ustały okoliczności faktyczne, które stanowiły podstawę do wydania pozwolenia na broń, nie uwzględnił okoliczności rozstrzyganej sprawy, jak i tego, że decyzja wydawana na podstawie art. 18 ust. 4 ustawy o broni i amunicji nie jest decyzją związaną. Organ nie uwzględnił, że katalogi, zawarte w ust. 2 i 3 art. 10 ustawy o broni i amunicji są katalogami otwartymi. Zatem możliwe jest zakwalifikowanie odmiennych stanów faktycznych od wymienionych w tych przepisach, jako uzasadniające posiadanie broni.

UZASADNIENIE

Skład orzekający

Przewodniczący: Sędzia NSA Arkadiusz Despot-Mładanowicz (spr.).

Sędziowie: NSA Andrzej Jurkiewicz, del. WSA Paweł Groński.

Sentencja

Naczelny Sąd Administracyjny po rozpoznaniu w dniu 15 czerwca 2016 r. na rozprawie w Izbie Ogólnoadministracyjnej skargi kasacyjnej M. J. od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 20 maja 2014 r. sygn. akt II SA/Wa 276/14 w sprawie ze skargi M. J. na decyzję Komendanta Głównego Policji z dnia (...) grudnia 2013 r. nr (...) w przedmiocie cofnięcia pozwolenia na broń palną sportową

1. uchyla zaskarżony wyrok i decyzję Komendanta Głównego Policji z dnia (...) grudnia 2013 r. nr (...);
2. zasądza od Komendanta Głównego Policji na rzecz M. J. kwotę 640 (sześćset czterdzieści) złotych tytułem kosztów postępowania sądowego.

Uzasadnienie faktyczne

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 20 maja 2014 r., sygn. akt II SA/Wa 276/14 oddalił skargę M. J. na decyzję Komendanta Głównego Policji z dnia (...) grudnia 2013 r. nr (...) w przedmiocie cofnięcia pozwolenia na broń palną sportową.

Wyrok został wydany w następujących okolicznościach sprawy:

Komendant Główny Policji ww. decyzją z dnia (...) grudnia 2013 r., wydaną na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 kodeksu postępowania administracyjnego, utrzymał w mocy decyzję Komendanta Wojewódzkiego Policji w G. z dnia (...) września 2013 r. nr (...), którą cofnięto M. J. pozwolenie na broń palną do celów sportowych. Jako podstawę materialnoprawną organ podał art. 20 oraz art. 18 ust. 4 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2012 r. poz. 576).

W motywach uzasadnienia organ podał, że zgodnie z art. 10 ust. 3 pkt 3 ustawy o broni i amunicji, właściwy organ Policji wydaje pozwolenie na broń palną do celów sportowych po przedstawieniu ważnej przyczyny posiadania broni. Za takie uważa się w szczególności:

udokumentowane członkostwo w stowarzyszeniu o charakterze strzeleckim; posiadanie kwalifikacji sportowych, o których mowa w art. 10b; oraz licencji właściwego polskiego związku sportowego. Powyższe wymogi ustawowe dotyczą również osób, posiadających już pozwolenia na broń sportową, które chcą zachować te uprawnienia.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego organ stwierdził, że jak wynika z pisma Prezesa Polskiego Związku Strzelectwa Sportowego z dnia 5 czerwca 2013 r., M. J. nie jest członkiem PZSS i nie posiada licencji na uprawianie strzelectwa sportowego. Tym samym nie spełnia on wszystkich wymogów określonych obowiązującymi przepisami prawa, zatem w stosunku do M. J. ustały okoliczności faktyczne, stanowiące podstawę wydania pozwolenia na posiadanie broni palnej do celów sportowych. Podniósł, że zgodnie z art. 10 ust. 3 pkt 3 ustawy o broni i amunicji za ważną przyczynę posiadania pozwolenia na broń do celów sportowych uważa się w szczególności: udokumentowane członkostwo w stowarzyszeniu o charakterze strzeleckim; posiadanie kwalifikacji sportowych, o których mowa w art. 10b; oraz licencji właściwego polskiego związku sportowego. Tym samym posiadacz pozwolenia na broń wydanego dla celów sportowych oprócz przynależności do stowarzyszenia o charakterze strzeleckim, winien legitymować się kwalifikacjami do uprawiania sportów strzeleckich i aktualną licencją wydaną przez Polski Związek Strzelectwa Sportowego. Strona natomiast nie posiada licencji PZSS.

Organ ustalił też, że strona przynależy do sekcji strzeleckiej Towarzystwa Sportowego "(...)" w S. Organ wskazał, że pomimo dwukrotnego wezwania przez organy Policji pismami z dnia 22 marca 2013 r. oraz z dnia 24 października 2013 r. do przedłożenia w określonym terminie kopii aktualnej licencji, ważnej na dany rok kalendarzowy, uwierzytelnionej kopii patentu strzeleckiego oraz zaświadczenia o przynależności do stowarzyszenia o charakterze strzeleckim, dokumentów tych M. J. nie przedłożył (przesłał jedynie zaświadczenie Towarzystwa Sportowego "(...)" potwierdzające, że jest członkiem jego sekcji strzeleckiej). Jego pełnomocnik nie dołączył ich również do wniesionego odwołania, jak również pisma datowanego na dzień 18 listopada 2013 r. Nie negując więc faktu, że M. J. posiada kwalifikacje do uprawiania sportu strzeleckiego, stwierdzić należy, iż nie został on potwierdzony dokumentem wskazanym w przepisach prawa, tj. art. 10b ustawy o broni i amunicji, nie posiada on również i nie zamierza uzyskać licencji na uprawianie strzelectwa sportowego, co wprost wskazał jego pełnomocnik w skierowanej do organów Policji korespondencji. Zważywszy natomiast, że uzyskanie licencji uwarunkowane jest uczestnictwem we współzawodnictwie sportowym organizowanym przez Polski Związek Strzelectwa Sportowego, jej brak dowodzi braku zainteresowania skarżącego zawodniczym uprawianiem sportu strzeleckiego.

Organ wyjaśnił również, że skarżący uzyskał pozwolenie na broń sportową w związku z uprawianiem strzelectwa sportowego w należącym do Okręgowego Związku Strzelectwa Sportowego (...) Klubie Sportowym "(...)" w G., gdzie został wpisany do rejestru osób uprawiających strzelectwo sportowe (k. 3 i k. 8), nie zaś w związku z przynależnością do klubu dającego możliwość strzelań rekreacyjnych, czy w związku z wykonywaniem zadań instruktora strzelectwa.

Mając powyższe na uwadze organ stwierdził, że w stosunku do M. J. ustały przesłanki uzasadniające zachowanie mu pozwolenia na broń palną sportową. Posiadanie przez niego pozwolenia na broń w ustalonych w toku sprawy okolicznościach stałoby zatem w sprzeczności z reglamentacyjnym charakterem samej ustawy o broni i amunicji, a tym samym z racjami interesu społecznego, które przejawiają się w tym, aby pozwoleń na broń palną nie było więcej, niż to wynika z niewątpliwej konieczności określonej celem, do którego broń ma być używana.

Powyższa decyzja stała się przedmiotem skargi M. J. do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji oraz decyzji ją poprzedzającej i zasądzenie kosztów postępowania, skarżący zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 1, art. 10 ust. 3 pkt 3, art. 18 ust. 4 ustawy o broni i amunicji oraz naruszenie § 1 rozporządzenia MSWiA z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie egzaminu ze znajomości przepisów dotyczących posiadania broni oraz umiejętności posługiwania się bronią (Dz. U. Nr 19, poz. 241) oraz naruszenie przepisów art. 6, art. 7, art. 75 § 1, art. 77 § 1, art. 107 § 1, art. 155 k.p.a. w stopniu mającym wpływ na rozstrzygnięcie sprawy.

W odpowiedzi na skargę organ wniósł o jej oddalenie podtrzymując swoje stanowisko zaprezentowane w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie stwierdził, że skarga nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd wskazał, że skarżący uzyskał pozwolenie na broń sportową do czynnego uprawiania strzelectwa sportowego, w związku z członkostwem w (...) Klubie Sportowym "(...)" w G. należącym do Okręgowego Związku Strzelectwa Sportowego, gdzie został wpisany do rejestru osób uprawiających strzelectwo sportowe, nie zaś w związku z przynależnością do klubu dającego możliwość strzelań rekreacyjnych czy w związku z wykonywaniem zadań instruktora strzelectwa. Racjonalny ustawodawca, zachowując (art. 52 nowej ustawy o broni i amunicji) ważność dotychczasowych pozwoleń na broń (uzyskanych na podstawie dotychczasowych przepisów), objął je zarazem wynikającymi z tej ustawy obowiązkami. Nowelizacja ustawy o broni i amunicji, która weszła w życie w dniu 10 marca 2011 r. uzależniła uprawianie sportów o charakterze strzeleckim od posiadania odpowiednich kwalifikacji, potwierdzonych stosownym dokumentem, wydanym po przeprowadzeniu przez Polski Związek Sportowy egzaminu, od przestrzegania obowiązujących w tym sporcie zasad bezpieczeństwa (art. 10b ust. 1 ustawy o broni i amunicji), a ponadto od uzyskania licencji zawodnika wydanej przez ten związek. Sąd wskazał, że dotyczy to wszystkich posiadaczy pozwoleń na broń do celów sportowych niezależnie od tego, od kiedy je posiadają i nie ma to żadnego związku z terminowością pozwoleń i prawami nabytymi. Zgodnie z art. 9 ust. 6 ustawy o broni i amunicji, pozwolenia na broń, zatem także pozwolenia wydane przed jej wejściem w życie, są bezterminowe.

Sąd zgodził się z organem, że chcąc dalej realizować cel, tj. strzelanie w ramach współzawodnictwa sportowego (dla celów którego strona uzyskała pozwolenie) winna się ona legitymować dokumentami potwierdzającymi, iż ma kwalifikacje niezbędne do uprawiania strzelectwa sportowego (tekst jedn.: patent, o którym mowa w art. 10b ust. 2

ustawy o broni i amunicji), a także bierze udział we współzawodnictwie sportowym (potwierdza to aktualna licencja PZSS).

W ocenie Sądu, pomimo tego, że skarżący posiada przygotowanie w zakresie teoretycznego i praktycznego posługiwania się bronią sportową i, jak twierdzi, posiada patent strzelecki z 2006 r. (który to dokument został mu skradziony), to stwierdzić należy, że nawet gdyby skarżący patent ten przedłożył (czego nie uczynił) to dowód ten stracił walor aktualności. W 1994 r., tj. w dacie, kiedy skarżący uzyskał pozwolenie na broń palną sportową, w ogóle nie obowiązywały patenty strzeleckie a wydane później zgodnie z przepisami art. 5 nieobowiązującej już ustawy z dnia 15 kwietnia 2005 r. o zmianie ustawy o kulturze fizycznej oraz ustawy o żegludze śródlądowej (Dz. U. Nr 85, poz. 726 z późn. zm.) zachowywały ważność do czasu ich wygaśnięcia, ale nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2005 r. Zgodnie zaś z art. 78 również nieobowiązującej już ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. Nr 155, poz. 1298 z późn. zm.), z dniem 31 grudnia 2006 r. utraciły ważność licencje wydane na podstawie ustawy o kulturze fizycznej. Tym samym więc, nawet gdyby skarżący posiadał wydany w 2006 r. patent, czy licencję utracił on ważność w dniu 31 grudnia 2006 r.

Sąd wskazał, że licencja strzelecka potwierdza, iż dana osoba faktycznie uprawia strzelectwo w ramach rywalizacji sportowej, organizowanej przez Polski Związek Strzelectwa Sportowego, a nie tylko rekreacyjnie strzela z broni w ramach okazjonalnych spotkań towarzyskich, czy podczas lokalnych imprez kulturalnych. Uzyskanie licencji wymaga bowiem spełnienia określonych warunków, w tym uczestnictwa w ciągu roku w minimalnej, wskazanej przez PZSS, liczbie zawodów sportowych. Dlatego też jej brak oznacza, że posiadacz broni sportowej nie spełnia warunków, o których mowa w art. 10 ust. 3 pkt 3 ustawy o broni i amunicji. Powyższe w pełni uzasadnia wydanie przez organy Policji decyzji w oparciu o przepis prawa, o którym mowa w art. 18 ust. 4 ustawy o broni i amunicji. W ocenie Sądu, prawidłowo organ uznał, że skarżący powinien legitymować się dokumentami potwierdzającymi, iż nadal uprawia zawodniczo strzelectwo sportowe, albowiem sama przynależność do Towarzystwa Sportowego "(...)" nie może zostać uznana za wystarczającą.

Sąd podkreślił, że skarżący nie posiada również i nie zamierza uzyskać licencji na uprawianie strzelectwa sportowego, na co wprost wskazał pełnomocnik skarżącego w skierowanej do organów Policji korespondencji. Zważywszy natomiast, że uzyskanie licencji uwarunkowane jest uczestnictwem we współzawodnictwie sportowym organizowanym przez Polski Związek Strzelectwa Sportowego, jej brak dowodzi braku zainteresowania skarżącego zawodniczym uprawianiem sportu strzeleckiego. Ponadto, Sąd wskazał, że podniesiony przez skarżącego zarzut naruszenia przez organy Policji przepisów postępowania, tj. art. 6, art. 7, art. 75 § 1, art. 77 § 1, art. 107 § 1, art. 155 k.p.a. także jest chybiony, bowiem organy Policji w przedmiotowej sprawie w sposób wyczerpujący zebrały materiał dowodowy oraz dokonały wnikliwej oceny wszystkich zgromadzonych w ten sposób dowodów, w granicach swobodnej oceny dowodów. Sąd podkreślił również, że wskazana ocena materiału dowodowego znalazła swoje odzwierciedlenie w treści uzasadnienia decyzji zgodnie z dyspozycją art. 107 § 3 k.p.a. W ocenie Sądu, trafnie więc organ uznał, że ustały okoliczności, które stanowiły podstawę przyznania skarżącemu prawa do posiadania broni palnej sportowej.

Mając powyższe na uwadze Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, na podstawie art. 151 i art. 138 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270 z późn. zm.), dalej p.p.s.a., oddalił skargę.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku złożył M. J., zaskarżając wyrok w całości, zarzucając naruszenie prawa materialnego, tj.:

- 1.** art. 1 i 3 § 2 ustawy Prawo o ustroju sądów administracyjnych oraz art. 151 i art. 145 § 1 pkt 1 lit. a p.p.s.a. w zw. z art. 18 ust. 4 ustawy o broni i amunicji przez oddalenie skargi, podczas gdy obowiązkiem sądu było stwierdzenie naruszenia wskazanego przepisu poprzez cofnięcie pozwolenia na broń palną dla celów sportowych pomimo tego, że wnioskodawca przedstawił/udokumentował istnienie ważnej przyczyny posiadania broni dla celów sportowych;
- 2.** naruszenie art. 1 i 3 § 2 ustawy Prawo o ustroju sądów administracyjnych oraz art. 151 i art. 145 § 1 pkt 1 lit. a p.p.s.a. w zw. z art. 10 ust. 3 ustawy o broni i amunicji przez niewłaściwe zastosowanie przepisu polegające na przyjęciu, że katalog przesłanek wymienionych w przytaczanym przepisie stanowi zbiór wyłącznych wytycznych co do prowadzonego postępowania, tj. na uznaniu, iż wymienione szczególne przesłanki stanowią zbiór zamknięty, przez co nie zostały wzięte pod uwagę inne okoliczności;
- 3.** naruszenie art. 1 i 3 § 2 ustawy Prawo o ustroju sądów administracyjnych oraz art. 151 i art. 145 § 1 pkt 1 lit. a p.p.s.a. w zw. z art. 10 ust. 3 ustawy o broni i amunicji przez błędne uznanie, czym w rozumieniu ustawy jest ważna przyczyna posiadania pozwolenia na broń palną dla celów sportowych;
- 4.** naruszenie art. 1 i 3 § 2 ustawy Prawo o ustroju sądów administracyjnych oraz art. 151 i art. 145 § 1 pkt 1 lit. a p.p.s.a. w zw. z art. 10 ust. 1 w zw. z art. 10 ust. 3 i w zw. z art. 15 ust. 1 pkt od 1 do 5 ustawy o broni i amunicji przez uznanie, że wnioskodawca nie spełnia kryteriów uzasadniających dalszego posiadania pozwolenia na broń palną dla celów sportowych;
- 5.** naruszenie art. 1 i 3 § 2 ustawy Prawo o ustroju sądów administracyjnych oraz art. 151 i art. 145 § 1 pkt 1 lit. c p.p.s.a. w zw. z art. 7 Konstytucji i określonej w nim zasady legalizmu działania organów administracji oraz art. 6 k.p.a. poprzez oddalenie skargi, podczas gdy obowiązkiem sądu było stwierdzenie naruszenia wymienionych przepisów przez uznanie, że dla wydania pozwolenia na broń dla celów sportowych wnioskodawca spełniać powinien inne jeszcze kryteria niż określone w art. 10 ust. 3 ustawy o broni i amunicji.

W związku z powyższym, skarżący kasacyjnie wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Odpowiedź na skargę kasacyjną złożył Komendant Główny Policji, wnosząc o oddalenie skargi kasacyjnej.

Uzasadnienie prawne

Naczelny Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna zawiera usprawiedliwione podstawy.

Zgodnie z art. 18 ust. 4 ustawy o broni i amunicji, właściwy organ Policji może cofnąć pozwolenie na broń, jeżeli ustały okoliczności faktyczne, które stanowiły podstawę do jego wydania. Przepis ten ma charakter fakultatywny, a więc daje możliwość organom Policji, działającym w ramach uznania administracyjnego, cofnięcia pozwolenia na broń w przypadku stwierdzenia, że ustały okoliczności stanowiące podstawę wydania pozwolenia. Uznaniowość nie oznacza dowolności w rozstrzyganiu spraw przez organy Policji, jak również nie upoważnia tych organów do szablonowego stosowania prawa w oderwaniu od konkretnego stanu faktycznego danej sprawy. Powyższa regulacja nakłada na organy Policji obowiązek każdorazowego badania, czy w dacie rozstrzygnięcia danej sprawy zmieniły się okoliczności faktyczne danego przypadku. Organ administracji publicznej, prowadzący postępowanie w sprawie cofnięcia pozwolenia na broń, na podstawie ww. przepisu powinien zatem ze szczególną starannością wyjaśnić okoliczności danej sprawy, biorąc pod uwagę i oceniając cały materiał dowodowy, a także dokładnie uzasadnić, z jakich powodów cofa pozwolenie, uwzględniając przy tym wzajemne relacje interesu społecznego oraz słusznego interesu obywatela.

W niniejszej sprawie decyzją Komendanta Wojewódzkiego Policji w G. z dnia (...) sierpnia 1994 r., znak (...) (k. 8 akt administracyjnych), na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o broni, amunicji i materiałach wybuchowych (Dz. U. Nr 6, poz. 43 z późn. zm.), skarżący uzyskał pozwolenie na posiadanie broni sportowej w związku z uprawianiem strzelectwa sportowego w (...) Klubie Sportowym "(...)" w G. Rolą organu było zatem, stosownie do art. 18 ust. 4 ustawy o broni i amunicji, ustalenie, czy nie ustały okoliczności, dla których pozwolenie to wydano, a więc, czy skarżący uprawia dalej strzelectwo sportowe. Tymczasem organ II instancji, a następnie Sąd I instancji, jako podstawę cofnięcia skarżącemu pozwolenia uznał brak posiadania licencji Polskiego Związku Strzelectwa Sportowego na uprawianie strzelectwa sportowego i patentu, o którym mowa w art. 10b ust. 2 ustawy o broni i amunicji, a więc niespełnienie wymogów, wynikających z art. 10 ust. 3 pkt 3 tej ustawy. **Organ uznał, że skarżący winien legitymować się dokumentami potwierdzającymi, że nadal zawodniczo uprawia strzelectwo sportowe, a sama przynależność do stowarzyszenia o charakterze strzeleckim - Towarzystwa Sportowego "(...)" nie może zostać uznana za wystarczającą. Należy jednak zauważyć, że skarżący, podnosząc brak ustania okoliczności stanowiących podstawę wydania pozwolenia nie wskazuje jedynie na przynależność do stowarzyszenia o charakterze strzeleckim, ale również na fakt uprawiania strzelectwa sportowego. Organ zaś, ani Sąd I instancji w żaden sposób nie odniósł się do tej kwestii. Nie wykazał, że skarżący nie uprawia strzelectwa sportowego, a więc nie realizuje celu, dla którego pozwolenie na broń zostało mu wydane. Nie wykazał także, aby za "ważną przyczynę" posiadania broni, o której mowa w art. 10 ust. 3 ustawy o broni i**

amunicji nie mógł być uznany czynny udział w sekcji strzeleckiej stowarzyszenia, którego skarżący jest członkiem. Należy zauważyć, że przepis art. 10 ust. 1 omawianej ustawy jako jedną z przesłanek wydania pozwolenia na broń wskazuje "ważną przyczynę posiadania broni". Jak słusznie zauważa skarżący kasacyjnie, ustawodawca w ust. 3 art. 10 wskazał, jakie przyczyny uważa się za "ważne", z tym, że posłużył się tym przepisem sformułowaniem "w szczególności", co z kolei oznacza, że katalog przyczyn stanowiących "ważną przyczynę posiadania broni" jest katalogiem otwartym. **Trzeba także mieć na względzie, że w ust. 2 art. 10 wymieniono w jakim celu wydaje się pozwolenie na broń. Ustawodawca również w tym przepisie posłużył się sformułowaniem "w szczególności", co oznacza, że katalog celów, uzasadniających wydanie pozwolenia na broń, także jest katalogiem otwartym.** Rozstrzygając sprawę organ odwoławczy stwierdzając, że skoro skarżący nie ma licencji, to znaczy, że ustały okoliczności faktyczne, które stanowiły podstawę do wydania pozwolenia na broń, nie uwzględnił okoliczności rozstrzyganej sprawy, jak i tego, że decyzja wydawana na podstawie art. 18 ust. 4 ustawy o broni i amunicji nie jest decyzją związaną. **Organ nie uwzględnił, że katalogi, zawarte w ust. 2 i 3 art. 10 ustawy o broni i amunicji są katalogami otwartymi. Zatem możliwe jest zakwalifikowanie odmiennych stanów faktycznych od wymienionych w tych przepisach, jako uzasadniające posiadanie broni. Wobec tego głębszego rozważenia wymagało, czy przynależność skarżącego do sekcji strzeleckiej Towarzystwa Sportowego "(...)" nie stanowi okoliczności uzasadniającej posiadanie pozwolenia na broń palną sportową. Nie można wobec tego uznać, w oderwaniu od realiów rozstrzyganej sprawy, że skoro skarżący nie posiada ważnej licencji, wydanej przez Polski Związek Strzelectwa Sportowego i ważnego patentu strzeleckiego, to automatycznie oznacza to konieczność cofnięcia mu pozwolenia na broń palną sportową.** W konsekwencji uznać należy, że organ odwoławczy nie wykazał, aby pozostawienie stronie pozwolenia na posiadanie broni palnej sportowej było sprzeczne z interesem społecznym. Z powyższych względów za zasadne należało uznać zarzuty naruszenia art. 145 § 1 pkt 1 lit. a p.p.s.a. w zw. z art. 10 ust. 3 ustawy o broni i amunicji, jak i art. 18 ust. 4 ustawy o broni i amunicji.

Organ odwoławczy będzie obowiązany do ponownego rozpatrzenia sprawy, przede wszystkim rozważenia, czy w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy oraz w świetle okoliczności podnoszonych przez skarżącego, dotyczących przynależności do sekcji strzeleckiej Towarzystwa Sportowego "(...)" i czynnego uprawiania strzelectwa sportowego, można uznać, że ustały okoliczności stanowiące podstawę wydania skarżącemu pozwolenia na broń. W razie potrzeby, organ przeprowadzi uzupełniające postępowanie dowodowe w oparciu o art. 136 k.p.a.

Mając powyższe na uwadze, NSA, na podstawie art. 188 w zw. z art. 145 § 1 pkt 1 lit. a p.p.s.a. uchylił zaskarżony wyrok i uwzględnił skargę, uchylając decyzję organu odwoławczego.

O zwrocie kosztów postępowania sądowego orzeczono na podstawie art. 203 pkt 1 i art. 200 p.p.s.a.